

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13997-09-14 כוכבי נ' ברעם

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת בכירה דורית קוברסקי

התובע

עו"ד דורון כוכבי

נגד

הנתבע

אילן ברעם
ע"י עו"ד תמר ברעם

פסק דין

1

2

3

רקע עובדתי

1. התובע, דורון כוכבי, עו"ד במקצועו מזה כ- 35 שנה ונוטריון (להלן: "התובע"), מייצג מאות בעלי זכויות "בגוש הגדול" בצפון תל אביב ובמסגרת זו אף מונה לעמוד בראש הקבוצה במסגרת הליכי פירוק הגוש הגדול (ת.א. 28397/72 באישור כב' השופטת מיכל רובינשטיין). התובע גם ייצג את בעלי הזכויות במקרקעין בגוש 6884 חלקה 10 בבניין 66 בגוש הגדול (להלן: "הבניין") בפרוייקט בנייה בהיקף נרחב (להלן: "הפרוייקט", על פי תוכנית תב"ע 1111/א/1). לצורך ניהול הפרוייקט חתמו בעלי הזכויות בבניין על הסכם שיתוף, ומונתה נציגות מטעמם (להלן: "הנציגות"), אשר עבדה באופן שוטף עם התובע ומשרדו. כמו כן נפתח חשבון בנק משותף בנאמנות התובע (להלן: "הסכם השיתוף", נספח 1 לתצהיר התובע). מספר אנשי מקצוע ליוו את הפרוייקט: משרד השמאות ספקטור, אשר עסק בהיבט של היטל ההשבחה והפיתוח, השמאי ניקו פרימו, המהנדס אפרתי (להלן: "אפרתי"), אשר בדק אישר ו/או תיקן את החשבונות המנותבים אליו מהקבלן ומהמתכננים (להלן: "החשבונות"), ורו"ח צחי עצמון (להלן: "עצמון"), אשר בדק את החשבונות והכין דוח המפרט את ההוצאות בפרוייקט והחלק היחסי של כל בעל זכות מאז שנפתח חשבון הליווי - ינואר 2008, (פרוט' מיום 8.11.16 עמ' 15 ש' 11-19, עמ' 17 ש' 1-14). החשבונות הועברו גם לעיונם של הנציגות והתובע.
2. הנתבע, אילן ברעם (להלן: "הנתבע") הוא בעלה של עו"ד תמר ברעם (להלן: "תמר"), בעלת 4.82% מהזכויות בבניין. תמר חתמה על הסכם שכ"ט עם התובע.

22

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13997-09-14 כוכבי נ' ברעם

תיק חיצוני:

3. ביום 23.6.14 הנתבע הודיע לתובע כי בשל חוסר אמון בו הוא איננו מעוניין בהמשך שירותיו המקצועיים (נספח יא לתצהיר הנתבע).
4. במקביל ובשל מחלוקות כספיות שהתגלעו בין הנתבע, תמר והנציגות בכל הנוגע לניהול חשבון הפרוייקט וחלקם של תמר והנתבע בהוצאות, פנו הצדדים על פי הסכם השיתוף לעו"ד רענן בר און ומינו אותו כבורר ביניהם (להלן: "הבורר", על פי סעיף 11 להסכם השיתוף). לצורך בדיקת טענות הצדדים הבורר מינה את רו"ח רחל קוממי. כל אחד מהצדדים הגיש עיקרי טענות לבורר (נספח 20 לתצהיר התובע, נספחים יח, יט לתצהיר הנתבע). בשלב מסויים, הנציגות ביקשה להפסיק את הליך הבוררות בשל העלויות שהיו כרוכות בו (נספח כד לתצהיר הנתבע), הבורר דחה את בקשת הנציגות (נספח כו לתצהיר הנתבע), ובית המשפט דחה את בקשת הנציגות להעביר את הבורר מתפקידו (נ/3, פסק הדין של כב' השופטת שבח 29965-03-16).
5. התובע גם הגיש נגד תמר תביעה לתשלום שכר טרחתו (נספח כה לתצהיר הנתבע). ההליך התנהל בבית משפט שלום בפני כב' השופט דלוגין, ורק לאחר מתן פסק דין נגד תמר שכרו שולם (פרוט' מיום 8.11.16 עמ' 19 ש' 21-24).
6. ביום 13.2.14 שלח הנתבע דוא"ל אל חברי הנציגות איציק מלאך (להלן: "מלאך"), דניאל דרעי (להלן: "דרעי") ואבי בן אברהם (להלן: "בן אברהם") בהתייחס לחשבון הפרוייקט. במסגרת הדוא"ל נרשם: "ביום 4.2.14 קיבלתי דו"ח כספי שנערך על ידי משרד רו"ח עצמון את שיצר בגין הוצאות ותקבולים ליום 30.1.14. מדו"ח זה נעדרים שני תשלומים ששולמו על ידי, האחד מיום 25.6.13 על סך 16,385 ₪ בגין טיפול משפטי בעניין וייסמן... השני מיום 25.7.13 על סך 41,666 ₪ בגין תשלום היטל השבחה לעיריית ת"א. לדברי רו"ח עצמון את שיצר, כספים אלה אינם נמצאים בקופת הפרוייקט לפיכך לא הופיעו בכרטסת שלי. אשר על כן אני פונה אליכם על מנת לקבל את עמדתכם, טרם אפנה להגיש תלונה במשטרת ישראל..." (נספח 2 לתצהיר התובע). התובע קיבל עותק מהדוא"ל, ומיד השיב לנתבע ביום 16.2.14 שהוא רואה בדוא"ל פגיעה בשמו הטוב. הדוחות המתייחסים לחשבון הפרוייקט ולכספים המופקדים בו נערכים על ידי רו"ח עצמון. בכל מקרה הסכומים לגביהם הנתבע מלין אינם צריכים להיות רשומים בכרטסת: סך של 41,666 ₪ שולם ישירות לעיריית ת"א בגין היטל השבחה (נספח 11 לתצהיר התובע), הוצאה קבלה על תשלום סכום זה אשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13997-09-14 כוכבי נ' ברעם

תיק חיצוני:

- 1 לא עבר דרך חשבון הפרוייקט (להלן: "היטל השבחה"; נספח 14 לתצהיר התובע).
2 סך של 16,385 ₪ הוא תשלום שכר טרחה שבוצע ישירות למשרדו של התובע בגין
3 טיפול משפטי מורכב, אשר השתרע על פני מספר שנים נגד אדם שהחזיק בחלק זעיר
4 במקרקעין
5 (להלן: "שכ"ט בגין טיפול במשפחת וייסמן", נספח ה לתצהיר הנתבע).
6
7 בעקבות פנייתו של בן אברהם לנתבע להעברת תשלומים על פי חלקה היחסי של תמר
8 בפרוייקט, חזר הנתבע והשיב בדוא"ל מיום 30.7.14 "קבלתי הבטחות שונות
9 לתיקון הכרטסת ושום דבר לא קרה??? רן אין לי רצון לערב בבעיה שלי מול המנהל
10 אשר לקח כסף לכיסו מחשבון הפרוייקט אף אחד ... " ושוב: "מר כוכבי לקח כספים
11 לא לו מספר פעמים נמסר לי מהנציגות שהעניין יטופל ולא טופל" ושוב: "דורון גנב
12 ממני כסף איתו אני אתחשבן דרך בית משפט..." (נספחים 9-6 לתצהיר התובע).
13 המיילים הועברו לתובע אשר הגיב במכתב מיום 7.8.14 ודרש פיצויים מהנתבע בגין
14 עבירות לפי חוק איסור לשון הרע (נספח 10 לתצהיר התובע).

טענות הצדדים

- 15
16
17
18 8. על פי האמור בתביעה הכפשות הנתבע והדברים שיוחסו לתובע והועברו לחברי
19 הנציגות מהווים לשון הרע (סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 להלן:
20 "החוק") הנתבע קיבל הסבר מפורט מגובה באסמכתאות לגבי שני הסכומים אשר לא
21 הופיעו בכרטסת שלו, ולמרות זאת המשיך להכפיש את התובע. בנסיבות אלה, התובע
22 זכאי לכפל פיצוי ללא הוכחת נזק (סעיף 7א לחוק).
23
24 9. הנתבע הודה שהעביר את המיילים לחברי הנציגות ואף הסכים שחלק מהדברים
25 שייחס לתובע הינם קשים (סעיף 6 לכתב ההגנה), עם זאת, לשיטתו, הדברים כולם הם
26 אמת לאמיתתה. על התובע, בהיותו עו"ד, אשר הופקד על ייצוג עניינם של כל בעלי
27 הזכויות בפרוייקט וכאשר הוא נאמן של בעלי הזכויות בחשבון הפרוייקט, להקפיד על
28 ניהול החשבון וריכוז כל הכספים המשולמים על ידי בעלי הזכויות בבניין בחשבון זה
29 בלבד, תוך הפרדתם מיתר ענייני המשרד (סעיף 23 לכתב ההגנה). הנתבע ותמר נדהמו
30 לגלות כי שני תשלומים ששולמו לתובע אחד בסך 16,385 ₪ בגין טיפול משפטי בעניין
31 וייסמן והשני בסך 41,666 ₪ בגין היטל השבחה לעיריית ת"א לא מצאו ביטויים בדוח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13997-09-14 כוכבי נ' ברעם

תיק חיצוני:

1 המתיימר לפרט את ההוצאות והתקבולים ששולמו על ידם בקשר לפרוייקט נכון ליום
2 30.1.14. הנתבע פנה אל התובע ורו"ח בדרישה לתקן את הדוח ועל פי התשובה שניתנה
3 לו למד שלא מדובר בטעות גרידא. לנתבע עומדות הגנות סעיף 14 לחוק שכן דבר
4 הפרסום היה אמת ויש בו עניין ציבורי, הפרסום נעשה לשם הגנה על עניינו האישי של
5 הנתבע 15(3) וניתן לראות בפרסום מעין תלונה כקבוע בסעיף 15(8) לחוק.

6

7

עדויות

8

9 10. התובע חזר בעדותו הראשית (ת/3) על העובדות המפורטות לעיל. בהיעדר חקירה
10 נגדית על עובדות אלה ההנחה היא שהנתבע מסכים לאמור בתצהיר (י. קדמי, על
11 הראיות חלק שלישי, עמ' 1699).

12

13 11. בתמיכה לעדות התובע העידו שני חברי נציגות: דרעי העיד (ת/1) על עבודתו המורכבת
14 של התובע, אשר השקיע את מיטב מרצו וכישוריו בניהול הפרוייקט, בין היתר טיפול
15 בהליכי חלוקה ותכנון מורכבים, ארגון וגיווש קבוצת בעלי זכויות וטיפול מול הקבלן
16 המבצע. טענותיו המשמיות של הנתבע כלפי התובע מופרכות.
17 במסגרת חקירתו הנגדית, דרעי אומנם אישר שכמתווך ניסה לשווק גם יחידות דיור
18 ששייכות לתובע, אך עמד על כך שהיה ידוע שהתובע הוא גם בעלים והנציגות לא
19 ראתה בכך ניגוד עניינים אלא דווקא יתרון (נ/1).

20

21 12. חבר הנציגות בן אברהם הרחיב ופירט: בעלי הזכויות בקבוצת הרכישה הם יזמים לכל
22 דבר ועניין ואם יש להם חשבון משותף והוצאות שונות הם צריכים לנהל אותו. טבלת
23 האקסל משקפת תנועות של כספים וחלוקה ביניהם באופן יחסי בחשבון המשותף
24 ובכל מקרה עברה לעיונו של עצמון (נספח טו לתצהיר הנתבע). שני הסכומים לא עברו
25 דרך חשבון הפרוייקט ולכן לא היה מלכתחילה מקום לרשום בכרטיס. בסופו של דבר
26 ונוכח לחץ כבד שהפעיל הנתבע הוסכם בתיאום עם עצמון שהסכומים יירשמו.

27

28 בחקירתו הנגדית בן אברהם אישר שהיטל ההשבחה נקבע על דעת משרד השמאות
29 ספקטור אשר מלווה את הפרוייקט. בן אברהם גם העיד שגובה שכר טרחתו של
30 התובע בעניין וייסמן נקבע בהסכמה של כל בעלי הזכויות (פרוט' מיום 7.12.16 עמ' 32

ש'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13997-09-14 כוכבי נ' ברעם

תיק חיצוני:

- 1 כי פנה בעקבות דרישת הנתבע לעצמון ובירר עימו מדוע שני הסכומים אינם
2 רשומים בכרטיסת, ולאחר קבלת ההסבר לא ראה בכך כל בעיה (פרוט' מיום 7.12.16
3 עמ' 32 ש' 18-21, עמ' 41 ש' 8-9).
- 4 .13 עצמון תמך בעדות התובע כאשר פירט בתצהירו (ת/2) כי התשלום בסך 41,666 ₪ בגין
5 היטל השבחה שולם ישירות לעירייה, המדובר בשיק "למוטב בלבד" (נספחים 1, 2
6 לתצהירו) ועל כן לא היתה כל אפשרות להעביר תשלום זה דרך חשבון הפרוייקט.
7 תשלום נוסף בסך 16,385 ₪ שולם כשכר טרחה למשרדו של התובע ואף הוא לא מצא
8 ביטוי בדוח מאחר ושולם ישירות לתובע על ידי בעלי הזכויות בגין טיפול משפטי נפרד
9 וחריג.
- 10 בחקירתו הנגדית עצמון חזר על עדותו הראשית תוך הדגשה שלא היה מקום להכניס
11 את שני הסכומים הנ"ל לדוח שכן לא יצאו דרך חשבון הפרוייקט. עצמון אישר את
12 העובדה שבסופו של דבר עקב לחץ שהופעל נענה לבקשת הנתבע והסכומים הוספו
13 בדוחות, אך צוין בשורה נפרדת שאלה הוצאות משפטיות שמשולמות מהון עצמי
14 (פרוט' מיום 8.11.16 עמ' 18, עמ' 19 ש' 1-10).
- 15
- 16 .14 מנגד, בתצהיר עדותו הראשית (נ/6) הנתבע פירט את השתלשלות העניינים הקשורה
17 לחשבון הפרוייקט.
- 18 מחקירתו הנגדית למדנו שביחס להיטל ההשבחה (סך 41,666 ₪) אין לו השגה לגבי
19 הסכום שנקבע והוא אף איננו טוען שהסכום נגב. טרונייתו היא שהסכום לא נרשם
20 בזמנו בכרטיסת. לעומת זאת, הנתבע עמד על כך שהתובע שלשל לכיסו סך של
21 16,385 ₪ בגין שכר טרחה שגבה, אך אישר שהוצאה חשבונית כדין בגין קבלת סכום
22 זה (פרוט' מיום 8.11.16 עמ' 21 ש' 13-15).
- 23
- 24 **דיון**
- 25
- 26 .15 אקדים ואומר שבמסגרת פסק הדין אין מקום להידרש לטענות ההדדיות של הנציגות
27 והתובע מול הנתבע ותמר. הצדדים מתדיינים בעניין זה ובהליך שלפניי יש להתמקד
28 רק בתביעת התובע בגין לשון הרע זאת ותו לא.
- 29
- 30 .16 מספר לא מבוטל של הלכות חזרו והדגישו את הערך החשוב לשם טוב. פרסום המכיל
31 לשון הרע יש בו כדי לפגוע במכלול חייו של מי שנפגע מהפרסום. הוא עלול לפגוע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13997-09-14 כוכבי נ' ברעם

תיק חיצוני:

- 1 בקשרים האישיים, בדרך המקצועית ובעיקר להשפילו ולבזותו בעיני אחרים. החוק
2 מגן על כל אדם מפני פגיעה בשמו הטוב, וכדברי כב' השופט ברק בעניין אבנרי "כבוד
3 האדם ושמו הטוב חשובים לעיתים לאדם כחיים עצמם הם יקרים לו לרוב יותר מכל
4 נכס אחר" (ע"א 214/89 אריה אבנרי נגד אברהם שפירא, מג(3) 840).
5
6 17. אין חולק שהמילים הועברו לחברי הנציגות ואף הנתבע מסכים שייחס לתובע
7 אמירות קשות (סעיף 6 לכתב ההגנה). דברי הנתבע המפורטים במיילים מיום 4.2.14,
8 ומיום 30.7.14 המייחסים לתובע, עו"ד ות"ק במקצועו, גניבה מהווים לשון הרע על פי
9 סעיף 1 לחוק. הנתבע השתלח בתובע והציג את דבריו כעובדה מוגמרת, תוך פגיעה
10 בשמו הטוב ועיסוקו כעו"ד, ללא כל בסיס עובדתי מינימלי. בדברי הנתבע יש כדי
11 לבזות את התובע ולפגוע בעיסוקו כעו"ד בפרט בכל הקשור ליחסים שנקמו בינו לבין
12 הנציגות, ובינו לבין כלל הרוכשים בפרוייקט.
13 מכאן השאלה אם לנתבע עומדות הגנות החוק.
14
15 **הגנת סעיף 14 לחוק**
16
17 18. "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זו הגנה טובה שהדבר שפורסם היה
18 אמת והיה בפרסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה
19 אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש". שילובם של שני היסודות אמיתות
20 הפרסום והעניין הציבורי יקים את ההגנה של סעיף 14 לחוק. מידע ציבורי הוא מקום
21 שיש לציבור תועלת בידיעתו, או שהוא רלוונטי להגשמת מטרה ציבורית כלשהי. הגנת
22 "אמת דיברתי" מחייבת להוכיח את האמת העובדתית שהיתה ידועה במועד הפרסום.
23 על כן, פרסום שאיננו בגדר אמת איננו ראוי להגנת סעיף 14 לחוק (דנ"א 2121/12 פלוני
24 נגד ד"ר אילנה דיין אורבך, פורסם בנבו 18.9.14).
25
26 19. ביחס להיטל ההשבחה, הנתבע חזר בו מאמירתו שסכום זה נגנב על ידי התובע ובכל
27 מקרה מדובר בשיק שנרשם לפקודת העירייה, והוצאה קבלה בגינו. באשר לשכר
28 הטרחה בגין טיפול במשפחת וייסמן, ייחוס גניבה לתובע מופרך על פניו. אומנם
29 פרוטוקול רשמי של ישיבת בעלי הזכויות לא הוצג, התובע גם לא הציג הסכם שכ"ט
30 נוסף או אישור של הנציגות לגבות סכום זה, אך עדותו החד משמעית של בן אברהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13997-09-14 כוכבי נ' ברעם

תיק חיצוני:

1 שהסכום הנוסף ששולם לתובע נקבע בהסכמה של כל בעלי הזכויות לא נסתרה או
2 הופרכה באופן כלשהו.
3 בכל מקרה, התובע העיד ובתמיכה לעדותו צירף חשבונית כדין ממשרדו בגין הסכום
4 ששולם לו. כיצד אפוא ניתן לטעון כלפיו שגנב סכום זה? (נספחים 3-5 לתצהיר
5 התובע). על כן אני דוחה את הגנת "אמת דיברתי".
6

הגנת תום הלב

7
8
9 20. בכתב ההגנה הנתבע העלה שתי הגנות נוספות, האחת לפי סעיף 15(3) לחוק והשנייה
10 לפי סעיף 15(8) לחוק. סעיף 15 לחוק קובע: "**במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע**
11 **תהא זו הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת**
12 **הנסיבות האלו: ... (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם או**
13 **הנתבע... (8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בעניין שבו האדם שאליו הוגשה**
14 **התלונה ממונה על הנפגע...".**
15 הגנת תום הלב קמה לנתבע בהתקיים שני תנאים מצטברים: האחד שהנתבע עשה את
16 הפרסום בתום לב והשני כי הפרסום נעשה באחת הנסיבות המנויות בסעיפי המשנה
17 של סעיף 15 לחוק. החלופות שבסעיפי המשנה משקפות קשת רחבה של נסיבות בהם
18 אף אם לא הוכח תנאי הגנת אמת הפרסום, מוצדק כי הפרסום ייחנה מהגנה. בכך ניתן
19 ביטוי לאינטרסים שונים, נוספים על האינטרסים שביסוד הגנת אמת הפרסום, אשר
20 ראויים להגנה אף במחיר של פגיעה בשמו הטוב של הנפגע. חובת תום הלב הקבועה
21 בסעיף 15 מערבת אלמנטים סובייקטיביים ואובייקטיביים ועל אופיו המעורב של תום
22 הלב ניתן ללמוד מסעיף 16 לחוק הקובע חזקות הניתנות לסתירה. סעיף 16(ב)(1) לחוק
23 קובע: "**שחזקה על נתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם (1) הדבר שפורסם**
24 **לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא**
25 **נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא (3) הוא נתכוון על**
26 **ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על ידי**
27 **סעיף 15".** סעיף 16(ב)(1) מתייחס להיבט הסובייקטיבי: היעדר אמונה סובייקטיבית
28 של המפרסם בדבר אמיתות הפרסום פועל לחובתו, כך גם סעיף 16(ב)(3) המדגיש
29 היעדר כוונת זדון. סעיף 16(ב)(2) לחוק מתייחס להיבט האובייקטיבי של תום הלב. גם
30 אופיו וצורתו של הפרסום עשויים ללמד על תום ליבו של המפרסם, כך פרסום מתון
31 וזעיר עשוי ללמד על תום לב בעוד ששימוש בלשון משתלחת וחרیפה עשוייה ללמד על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13997-09-14 כוכבי נ' ברעם

תיק חיצוני:

1 היעדרו. נטל ההוכחה של היעדר תום לב מוטל על התובע. כלומר על התובע לשלול את
2 טענת ההגנה אם יוכיח שהנתבע פעל בזדון והמניע העיקרי שלו היה להזיק לתובע.
3 21. אני דוחה גם את הגנת תום הלב של הנתבע. מיד עם פנייתו הראשונה של הנתבע
4 לחברי הנציגות ביום 13.2.14 השיב לו התובע (ביום 16.2.14) באופן מפורט ואף צירף
5 אסמכתאות אשר היה בהם כדי לשלול לחלוטין את טענתו כאילו הסכומים שולשלו
6 לכיסו של התובע. הנתבע לא הסתפק במפורט במכתב ובאסמכתאות הנלוות, והמשיך
7 להכפיש את התובע במייל נוסף מיום 30.7.14. הנתבע שיכול היה לבדוק את דברי
8 התובע, בחר להתעלם מהם וסביר בעיני שאף הוא לא האמין באמיתות דבריו ובכל
9 מקרה לא נקט בכל אמצעי סביר כדי לבדוק את הדברים שהוצגו בפניו. הנתבע התכוון
10 על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים בסעיף
11 15 לחוק. ועל כן ועל סמך ראיות התובע, הנתבע איננו זכאי להגנת תום הלב על פי
12 סעיף 15 לחוק.
13

14 22. ויודגש; הפרוייקט לווה על ידי מספר אנשי מקצוע: אפרתי, אשר בדק את החשבונות
15 שהוצגו בפניו ואישר אותם, עצמון שהיה אחראי על הפרוייקט מבחינה חשבונאית,
16 והפעיל שיקול דעת מקצועי ביחס לסכומים שיש לרשום בדוח. הנתבע לא טען ובוודאי
17 שלא הוכיח שלתובע היה "יד ורגל" ברישומים המופיעים בדוח. התובע ראה את עצמו
18 אחראי כלפי הנציגות ובכלל זה כלפי בעלי הזכויות לרבות הנתבע ועל כן התייחס
19 לטענות הנתבע והפריכן באמצעות אסמכתאות, אלא שהדבר לא סיפק את הנתבע.
20 בסופו של דבר מסתבר שכל רצונו של הנתבע היה שהסכומים יירשמו בכרטסת
21 האישית של תמר (דבר שקרה כתוצאה מלחציו תוך הערה של עצמון שהסכומים
22 נלקחו מהון עצמי). אין קשר בין רישום בכרטסת להפצה משוללת כל יסוד בדבר
23 גניבה.
24

שאלת הפיצוי

25
26
27 23. התובע העמיד את תביעתו על סך 100,000 ₪ - פיצוי מלא ללא הוכחת נזק לפי סעיף
28 7א(ב), ו-7א(ג) לחוק. גם במקרים שבהם נתבע פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק, אין
29 בית המשפט מחוייב לסכומים שנקבעו בחוק, שכן מדובר בסכומי 'תקרה' ולבית
30 המשפט שיקול דעת להתאים את הפיצוי לנסיבות הספציפיות הנדונות. הפסיקה
31 התוותה שיקולים שיש להביא בחשבון במסגרת פסיקת פיצויים בגין לשון הרע ובין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13997-09-14 כוכבי נ' ברעם

תיק חיצוני:

- 1 היתר, נקבע שיש להתחשב בטיב הפרסום, היקפו, אמינותו, מידת פגיעתו והתנהגותו
2 של המזיק. יש לקחת בחשבון את היקף הפגיעה במעמדו של הניזוק וקהילתו,
3 ההשפלה שספג והתוצאות הצפויות מכך בעתיד. מדובר בהכרעה אינדיווידואלית
4 (רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף נה (5) 510).
5
6 24. בבואי לשקלל את הפיצוי המגיע לתובע מצאתי להתחשב מחד בחומרת הדברים
7 שנאמרו, כוונתו הממשית של הנתבע ללא שום סיבה לפגוע בתובע גם לאחר הסברים
8 שזה האחרון נתן לו, והעובדה שהפרסום פוגע ביושרו ומקצועו של התובע. מאידך,
9 בנסיבות דנן לא ניתן להגדיר את הפרסום כפומבי נוכח החשיפה למספר מצומצם
10 יחסית של אנשים והעובדה שסבורני שפרסום נקודתי זה לא פגע במעמדו ומקצועו של
11 התובע.
12
13 25. נוכח כל האמור אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע סך של 35,000 ₪ בגין הפרסום
14 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל ובצירוף
15 הוצאות לרבות שכ"ט עו"ד בסך של 6,000 ₪.
16
17
18 ניתן היום, ב' אדר תשע"ז, 28 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.
19

דורית קוברסקי, שופטת בכירה

- 20
21
22
23